

ligesaa godt lade denne Autoritet foretage Undersøgelsen og sørge for, at alle Ting ere i sin Orden, som man kan overdrage det til Dyrigheden. Jeg skulde endog saa mene, at i de allerfleste Tilfælde vil man kunne gjøre det med nok saa stor Sikkerhed som den, man har ved de Private tilhørende Dampskibe, Dampmaskiner og Dampskjeder. I § 29 er foreslaaet, at Forordningen af 27de April 1832 bortfalder, det er vistnok egentlig en fuldkommen Selvfølge efter det, som allerede er vedtaget.

Hyad Ændringsforslagene angaaer, skal jeg tillade mig først at omtale det paa Listen under Nr. 7 opførte, hvori der foreslaaes, at der skulde føies til § 25 en Bestemmelse om, at den Dyrighed, som forlanger en overordentlig Synsforretning foretagen, skal gjøre det i Form af en Kjendelse, ledsaget med Grunde. Udvalget er fuldkommen enig i dette Forslag, blot med den Forandring, som vi skulde foreslaae til 3die Behandling, at den bliver sat et andet Sted hen i Loven. Vi troe nemlig, at det ikke er § 25, men derimod § 11, hvor den bør henstilles. § 25 handler nemlig om Beføstningen ved Synsforretningen, hvem der skal afholde den, og der synes det os ikke at være rigtigt paa sit Sted at tale om den Form, hvori Dyrigheden skal tilkjendegive sin Beslutning om Undersøgelsen, men vel under § 11, hvor der overhovedet taget gives Dyrigheden den Myndighed at foranstalte en saadan overordentlig Synsforretning. Hyad angaaer Ændringsforslaget under Nr. 8, der gaaer ud paa, at med Undtagelse af de første halvtredie Rinter skulde det Dyrige gaae ud af § 27, da kan Udvalget ikke være enig med den ærede Forslagsstiller deri. Jeg veed ikke ret, hvorfor han ønsker det; thi det forekommer mig, at den Deel af Paragraphen, som han ønsker skulde falde bort, indeholder aldeles nødvendige Bestemmelser. Der er i de tidligere, saavel som den Deel af §, som han er enig med os i at beholde, omtalt, hvorledes Beføstningen for Synsmændenes Honorar og Beføstningen for Anskaffelsen af Redskaber skulde afholdes, men det er dog aabenbart, at foruden dette er der dog nogle andre Beføstninger, for hvilke der bør være bestemte specielle Regler vedtagne. Jeg nægter jo ikke, at den Bestemmelse angaaende

Beføstningerne ved Redskabernes Transport jo nok kunde undværes; thi det er jo vel egentlig en Selvfølge, at naar Staten skal anskaffe Redskaberne, saa maa den ogsaa, hvorden foretrækker at benytte de andetskeds beroende Redskaber, afholde Omkostningerne derved; men derimod kan jeg ikke være enig med ham i, at det skulde være en Selvfølge, at Omkostningerne ved Synsmændenes eller Oversynsmændenes Reiser skulde afholdes af Statskassen. Jeg troer overhovedet taget, at man ikke kan sige, at der er nogen ganske bestemt Præsumption enten for det One eller det Andet i saa Henseende. Hyad nu angaaer de øvrige ved Synsforretningen eller Oversynet forbundne Omkostninger, der, efter Bestemmelserne i §§ 23 og 24, udredes af Fabrikanten, Cieren, Brugeren eller Rbederen, da maa jeg bemærke, at det sigter navnlig til den Haandskræftning, der jo ikke godt kan undgaaes ved en saadan Undersøgelse i de fleste Tilfælde; thi da vil det følge af sig selv, at Fabrikanten lader sine Folk indfinde sig ved Trykproven, men i det Tilfælde, at der er kommet et spændt Forhold mellem Dyrigheden, som lader anstille Undersøgelsen, og Fabrikanten, saa kan man nok tænke sig, at Fabrikanten siger: „Ja, undersøg I saameget som I ville, men jeg hjælper Eder ikke“, og saa vil man jo blive nødt til at tage Folk udenfor og lønne dem; det staaer idetmindste klart for mig, at en saadan Chicane bør man ikke understøtte; Folkene vilde jo dog rimeligviis ikke have noget at bestille i den Tid, Undersøgelsen foretages, Fabrikken kan jo ikke være i sin fulde Gang i den Tid, at Maskinen prøves, og saaledes er det ganske i sin Orden, at den Haandskræftning, der behøves, bliver baaren af Brugeren, Dampskibeieren eller Dampskibeirbederen. Jeg kan paa Udvalgets Vegne derfor ikke slutte mig til dette Ændringsforslag.

To af Udvalgets Medlemmer have endvidere stillet det Forslag, at der istedetfor Slutningen af § 25 skulde tilføies en anden Slutning saaledes, at den vilde komme til at lyde saaledes:

Naar Dyrigheden ifølge § 11 foranstalter en overordentlig Synsforretning, tilkommer der Synsmændene ligeledes den i § 24 anmeldte